

Лагань, остави овчарство то, и отидевъ быде воинь. Послѣ стигна да бѣде и велможа Константиновъ. Той Лагань беше человекъ многу лукавъ, и така сосѣ лукавство то си привлече при себе многу войска Болгарска, и востанавъ на Константина, уби го и воцари се онъ.

ЛАГАНЪ.

Като грабна убо Лагань царство то сосѣ тоя начинь, испъди и Марія Константинова та жена и Михаила сына неговаго въ Цариградъ, и царува неколику време въ Терновъ.

Въ това време Иоаннь Асень, сынъ Смилецовъ, кого то Константинъ беше испъдилъ въ Цариградъ и беше се оженилъ за царска дщера Ирина, какъ то се въ дѣянїя та Смилецовы рече, умоли царя Греческаго, и даде му противу Лагана войска довольно: кое то Лагань като видѣ, уплашисе и побѣгна при Нога краля Татарскаго: Нога обаче, умолень отъ Асеня и отъ царя Греческаго, уби го. И така Лагань сконча свой животъ, а воцарисе въ Болгарїя

ЮАННЪ АСЕНЬ ВТОРЫЙ.

По изгнанїи Лагановомъ воцарисе въ Болгарїя Иоаннь Асень сынъ Смилецовъ. Онъ държа за многу време Болгарское царство въ миръ и тишина. Некой велможа обаче Болгаринь, именемъ Петръ, человекъ лукавъ, поиска да восприеме онъ престоль Асеньовъ, и того ради прелести и привлече при себе сичка та войска царска и велможы: кое то като разумѣ Иоаннь, собра сички те сокровища царски, и отиде пакъ въ Цариградъ и тамо сконча свой животъ мирно и безмятежно.